

TRAVESSA CAP AL 2022

ENTREGA
1

El 25 de març del 2021 va iniciar-se la Travessa cap al 2022 (www.travessa2022.cat), que impulsa el Grup Inspiració 2022 amb estreta col·laboració de l'Ajuntament de Manresa i altres institucions. Un dels eixos d'aquesta travessa el constitueix l'àmbit de la Paraula, on en aquest trimestre els ponents Eudald Carbonell, Josep Maria Mallarach i Àngels Canadell, relatora així mateix de l'esmentat àmbit, han realitzat unes aportacions en forma de xerrades. Aquestes ponències han estat reflexionades per diferents col·lectius de la ciutat a través d'uns grups d'aprofundiment. És el moment de donar a conèixer un primer estat de la reflexió generada, així com d'una proposta sorgida com a conseqüència del debat i de la reflexió esmentats.

TRES MIRADES SOBRE LA TERRA

La primera gran reflexió i confluència ha estat la necessitat d'un canvi radical de la visió col·lectiva que ens permeti anar a l'arrel de la crisi ecològica i sistèmica actuals. Una transformació que ens porti a percebre la Terra no com un objecte de consum, sinó com un gran cos viu del qual som part integrant i amb qui mantenim una relació de reciprocitat. Ens cal sentir com la Terra és la nostra llar, que formem part dels ritmes i dels cicles de la biosfera i que sanar la Terra és sanar-nos també a nosaltres mateixos. Adonar-nos que res no està separat i que, en lloc d'individus competint en una cursa accelerada, som nusos d'una mateixa xarxa interconnectada feta de matèria, consciència i esperit.

La consciència del col·lapse ecològic i de la magnitud dels reptes que tenim com a habitants del segle XXI ens ha de portar a emprendre accions con-

Tribuna
Àngels Canadell
Filòsofa

cretes, a un canvi de prioritats en l'estil de vida i on el viure bé no es mesuri amb l'augment del PIB, sinó amb una dosi més gran d'escolta, de solidaritat i de cura de les persones, dels ecosistemes i de tots els éssers vius.

Això requereix d'un aprenentatge col·lectiu i d'una gran im-

plicació del món educatiu en totes les seves etapes, entenent que només un enfocament integral que treballi, al mateix temps, la consciència, l'acció i l'esperit podrà tergiversar l'actual deriva de la nostra civilització. Un esforç per transformar el relat cultural on l'objectiu de la

vida humana no sigui el creixement econòmic, sinó el viure en plenitud.

La pandèmia és un element més que ens avisa de la interrelació dels ecosistemes amb les societats humanes i de la necessitat d'una visió integral de la salut. Cal apostar per una societat i una economia vinculades a la vida, cosa que vol dir abandonar l'acceleració a la qual hem sotmès el nostre dia a dia i optar per inserir-nos, de nou, en els cicles del dia i de la nit, per una productivitat circular inspirada en els processos biològics dels quals formem part.

Valorem la integració dels coneixements de les generacions que van viure l'inici de la industrialització i que tenen eines per travessar les crisis, eines de convivència on la frugalitat, l'intercanvi de béns i les pràctiques comunals són valors apreciats. Aquestes persones poden tenir un rol com a «élders», és a dir, savis ancians i ancianes reconegudes per la seva experiència i per la seva capacitat de fer aflorar la saviesa d'un grup en lloc de l'autoritat d'un líder.

Ens calen, a la vegada, criteris per discernir entre tecnologies esclavitzants i tècniques eman-

cipadores. Ens volem inspirar en les savieses de les cultures ancestrals que, assumint el rol de veritables custodis dels seus territoris, han preservat la seva identitat i l'equilibri del medi natural. Han assolit una mirada reverencial cap a la Terra, mirada que també fou present, en el passat, dins la nostra cultura i que avui ha de retrobar.

Fer un contrapès a la globalització suposa un repte majúscul que passa per diversificar i reforçar les diferències, tant biològiques com culturals. Només així pot haver-hi identitat.

És temps de dedicar esforços a crear comunitats emancipades d'antics paradigmes i antigues inèrcies; comunitats autogestionades, obertes i plurals, amb un fort compromís espiritual.

Creiem important connectar les diferents iniciatives de transformació social i ecològica que ja hi ha a la comarca i comunicar-nos amb un llenguatge planer que vinculi les generacions joves amb les més grans.

Com a visibilització i concreció de tot l'exposat, proposem reprendre la proposta feta, fa uns anys, al consistori manresà de la creació d'un Parc Contemplatiu al Pou de Llum.

El Pou de Llum

ARXIU/RAMON SERRA

EL LLEGAT D'UN PARC CONTEMPLATIU ENTORN DEL POU DE LLUM?

El Pou de Llum, enlairat damunt d'una cinglera, a la riba esquerra del Cardener, és un espai natural d'unes 28 ha, amb vistes vers la basílica de la Seu, la Cova de Sant Ignasi i la vall del Cardener i Montserrat, un mirador idoni per contemplar les postes de sol. Segons el planejament urbanístic vigent a Manresa, té la qualificació de parc paisatgístic i és majoritàriament de propietat municipal, però l'Ajuntament encara no ha definit quins usos i funcions concretes

Tribuna
Josep Maria Mallarach
Ecòleg

pot acollir.

Tot i que el Pou de Llum està vinculat a l'«exímia il·lustració del Cardener», aquesta no té cap edifici religiós que el rememori. L'artista xilè Fernando Prats va fer una perforació (el Pou de Llum) que va cobrir amb una placa amb noms de místics de les principals tradici-

ons espirituals del món, proposats pel jesuïta Xavier Melloni.

Després d'una cerimònia que van fer-hi els participants del Parlament de les Religions, l'any 2004, va adquirir un valor afegit, el d'una espiritualitat més àmplia, en línia amb el que preconitza el Grup de Diàleg Interreligiós de Manresa.

El parc paisatgístic té diversos accessos des del teixit urbà, però el més notable és el que permet accedir-hi a peu des de la Cova de Sant Ignasi, solcant les hortes esglaonades, regades per un sistema de recs vinculat a la séquia de Manresa. Fa uns quants anys, l'associació Silene va proposar zonificar aquest parc en quatre àmbits:

Un parc contemplatiu, destinat al recolliment, la meditació i la contemplació, situat en unes 4,5 ha de superfície. Organitzat en set àmbits bells, amables i acollidors, dalt del penya-segat, vincularia visualment el Pou de Llum amb la Cova, la Seu i Montserrat, amb unes mínimes obres de fàbrica, integrades en la vegetació que el conformaria.

Al seu entorn, un parc de transició, dotat de vegetació mediterrània arbustiva i arbòria, amb una

funció de separació visual i acústica dels espais adjacents, solcat per camins sinuosos, podria oferir l'aspecte del paisatge forestal similar al que hi havia pogut haver fa cinc segles.

Dalt de tot, un parc vora-urbà, al servei dels habitatges de Bufalvent i dels equipaments escolars adjacents, amb nous jardins que completarien els actuals, reforçats amb vegetació autòctona, soferta i d'escàs manteniment, per millorar la integració paisatgística dels grans blocs habitatges de la carena.

Les hortes de Vallparadís configuren un micropaisatge històric del segle XIV-XV de 6 ha, de gran vàlua, qualitat i productivitat, esglaonat sota del cingle, que es posaria en valor i es recuperaria plenament i funcional, amb finalitats socials.